

Türkülerimiz ile İlgili Kompozisyon

"Zifiri karanlıkta gelse şiirin hası
Ayak seslerinden tanırım
Ne zaman bir köy türküsü duysam
Şairliğimden utanırım"

Ünlü şairimiz Bedri Rahmi EYÜBOĞLU'nun yukarıdaki dizeleri duymayan kalmamıştır belki; ancak ne zaman duysak bu mısraları, içimiz titrer belki. Yüreğimizi titremesi, gerek türkülerimizin hakikaten bu denli etkileyici ve güzel olması, gerekse de mütevazı bir şairin, türkülerimizi bu kadar sanatsal bir şekilde göklere çıkarmasıdır sanırım.

Bir türkü dinleyip de kendisinden geçmeyen, sevdalara düşmeyen, ölüp ölüp dirilmeyen kimse yoktur. Türkülerimiz, uzun bir yolculuğun en güzel taşıdır. İstedığımız menzile ulaştırır bizleri. Bazen hüznler diyarına, bazen aşklar, özlemler, gurbetler, acılar diyarına göçüp dururuz. Ancak ölüm olsa bile vardığımız yer, zevkle ölürüz. Bu zevki bize tattıran şey ise, türkülerimizin binlerce yıllık geleneği, kültürü, duyguyu harmanlamış ve önümüze en güzel besin olarak sunmuş olmasıdır.

Şairin dediği gibi türkülerimizin yeri bambaşkadır. Çoğunun söyleyenini bilmediğimiz, hikayesini kendimizce uydurduğumuz bu türküler, Anadolu insanının karakteridir aslında. Türkülerde anadolu insanı vardır. Anadolu insanında da türküler vardır.